

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 801/2015
22.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Ј.М., због кривичног дела нарушавање неповредивости стана из члана 139. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене адв. Д.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К 145/14 од 13.03.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 82/15 од 19.05.2015. године, у седници већа одржаној 22.09.2015. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ј.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К 145/14 од 13.03.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 82/15 од 19.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К 145/14 од 13.03.2015. године, окр. Ј.М. оглашена је кривом због кривичног дела нарушавање неповредивости стана из члана 139. став 1. КЗ и осуђена на новчану казну у износу од 30.000,00 динара коју је дужна да плати у року од два месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљена не плати новчану казну у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора.

Одлучујући о изјављеним жалбама, Виши суд у Јагодини је пресудом Кж1 82/15 од 19.05.2015. године, у односу на окр. Ј.М. одбио жалбу њеног браниоца и првостепену пресуду потврдио, осим у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, у ком делу је пресуда укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљене адв. Д.М., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона – члан 6. ЗКП и повреде права загарантованог чланом 34. став 4. Устава РС као и повреде права утврђених Европском конвенцијом за људска права – члан 4 Протокола 7, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене у захтеву наводи да је првостепеном и другостепеном пресудом повређено правило кривичног поступка прописано у члану 6. раније важећег ЗКП (сада члан 4. ЗКП) – *ne bis in idem*, јер је окривљена тим пресудама осуђена за исти догађај поводом кога је вођен прекршајни поступак који је решењем Прекршајног суда у Јагодини – Одељење у Свилајнцу Пр 3087/11 од 27.06.2013. године обустављен.

Изнете наводе захтева којима се указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1. у вези члана 4. ЗКП, Врховни касациони суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Из списка предмета се утврђује да је решењем Прекршајног суда у Јагодини, Одељење у Свилајнцу Пр 3087/11 од 27.06.2013. године према окр. Ј.М. обустављен прекршајни поступак за прекршај из члана 6. став 2. Закона о јавном реду и миру, услед застарелости.

Према чињеничном опису датом у изреци наведеног решења окривљеној је било стављено на терет да је дана 22.05.2011. године нарушила јавни ред и мир на тај начин што је дошла у домаћинство М.П. са којом започиње свађу, изазива је на тучу и повлачи за ревере блузе ...

У кривичном поступку, пресудом Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К 145/14 од 13.03.2015. године окр. Ј.М. оглашена је кривом да је 22.05.2011. године неовлашћено ушла у терасу куће приватне тужиље М.П. и на њен захтев није хтела да се удаљи већ је почела да је вређа и да јој се супроставља речима „не можеш ми ништа, ко си ти да ме истераш“.

Из наведених чињеничних описа јасно произилази да је у оба поступка реч о истој окривљеној и о животном догађају који се десио у истом временском и просторном оквиру. Међутим, чињенични опис прекршаја из члана

6. став 2. Закона о јавном реду и миру различит је од чињеничног описа кривичног дела из члана 139. став 1. КЗ.

Опис прекршаја, осим радњи окривљене којима је нарушавала јавни ред и мир, не обухвата чињеницу да је окривљена неовлашћено ушла у терасу куће приватне тужиље и да на њен захтев није хтела да се удаљи. Те радње окривљене – неовлашћен улазак и одбијање захтева да се удаљи, не представљају законска обележја прекршаја, већ их кривични законик квалификује као кривично дело нарушавање неповредивости стана.

Стога се, по оцени Врховног касационог суда, не може рећи да се опис предметног прекршаја у односу на који је прекршајни поступак обустављен односи на исте чињенице и радње окривљене које представљају обележје кривичног дела за које је оглашена кривом у кривичном поступку.

Стога се, супротно наводима захтева за заштиту законитости, у конкретном случају не ради о пресуђеној ствари, дакле, ни о повреди закона из члана 438. став 1. тачка 1. у вези члана 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**